PP lwn. MOGAN SUPRAMANIAM

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, JOHOR BAHRU
ABU BAKAR KATAR H
[SEMAKAN JENAYAH NO: JA-43-65-12-2023]
30 JANUARI 2024

Abstrak – *Untuk membuktikan rokok-rokok tidak berkastam yang dirampas mengandungi tembakau menurut maksud hukuman bawah s. 135(1)(v)(aa) Akta Kastam 1967, laporan kimia perlu dikemukakan. Kebergantungan sepenuhnya pada pengakuan tertuduh terhadap rokok-rokok dan label yang tertera pada kotak rokok-rokok bagi membuktikan rokok-rokok mengandungi tembakau adalah tidak mencukupi kerana keterangan-keterangan ini, tanpa laporan kimia, cuma bersifat 'hearsay'.*

PROSEDUR JENAYAH: *Semakan – Semakan terhadap keputusan Mahkamah Majistret – Pertuduhan bawah s. 135(1)(e) Akta Kastam 1967 yang boleh dihukum bawah s. 135(1)(v)(aa) Akta sama – Fakta kes tidak menyatakan rokok-rokok tidak berkastam yang dirampas mengandungi tembakau bagi maksud hukuman bawah s. 135(1)(v)(aa) – Pihak pendakwaan tidak mengemukakan laporan kimia bagi mengesahkan rokok-rokok mengandungi tembakau dan hanya bergantung pada pengakuan tertuduh dan label yang tertera pada kotak rokok-rokok – Sama ada Mahkamah Majistret terkhilaf menerima pengakuan salah tertuduh – Sama ada peraturan 51(b) Peraturan-peraturan Kastam 2019 terpakai*

Tertuduh dituduh di Mahkamah Majistret bawah s. 135(1)(e) Akta Kastam 1967 ('Akta'), yang boleh dihukum bawah s. 135(1)(v)(aa) Akta sama, atas kesalahan mengangkut dengan menggunakan lori rokok-rokok yang tidak berkastam ('rokok-rokok') untuk dieksport ke Singapura. Fakta kes tidak menyatakan rokok-rokok itu adalah rokok-rokok yang mengandungi tembakau. Tanpa mengemukakan laporan kimia, pihak pendakwaan telah bergantung sepenuhnya pada pengakuan tertuduh dan label yang tertera pada kotak rokok-rokok bagi mengatakan rokok-rokok mengandungi tembakau. Selepas pertuduhan dibacakan, tertuduh mengaku salah dan pengakuan salah itu diterima dan direkodkan oleh Mahkamah Majistret. Tertuduh kemudiannya dijatuhkan hukuman penjara selama enam bulan bermula dari tarikh tangkap. Ini adalah permohonan tertuduh untuk semakan bawah s. 323(1) Kanun Tatacara Jenayah dibuat terhadap keputusan Mahkamah Majistret itu. Isu yang timbul ialah sama ada Mahkamah Majistret terkhilaf dalam menerima dan merekodkan pengakuan salah tertuduh berikutan rokok-rokok tidak disahkan mengandungi tembakau bagi maksud hukuman bawah s. 135(1)(v)(aa) Akta melalui pengemukaan laporan kimia.

Diputuskan (membenarkan permohonan):

(1) Bagi hukuman bawah s. 135(1)(v)(aa) Akta, pihak pendakwaan perlu menunjukkan rokok-rokok itu mengandungi tembakau. Pihak pendakwaan tidak boleh bergantung semata-mata kepada pengakuan tertuduh. Tanpa laporan kimia, tidak dapat dipastikan sama ada rokok-rokok mengandungi tembakau. Fakta kes juga tidak menyatakan rokok-rokok mengandungi tembakau bagi maksud hukuman bawah s. 135(1)(v)(aa) Akta. Kebergantungan pihak pendakwaan pada pengakuan tertuduh, tanpa laporan kimia, tidak melepasi tugas undang-undang. (perenggan 22-24 & 26)

(2) Peraturan 51(b) Peraturan-peraturan Kastam 2019 yang dirujuk oleh pihak pendakwaan ialah satu anggapan undang-undang yang hanya terpakai bagi maksud 'membayar duti kastam'. Peraturan itu tidak terpakai bagi maksud pendakwaan untuk kesalahan bawah Akta khususnya s. 135(1)(e) dan hukuman bawah s. 135(1)(v)(aa). Label yang tertera di kotak rokok-rokok tidak boleh menggantikan laporan kimia bagi mengesahkan rokok-rokok mengandungi tembakau. Malah, label yang tertera pada kotak rokok-rokok itu, tanpa laporan kimia, hanyalah terjumlah pada keterangan 'hearsay'. (perenggan 27)

(3) Melalui kuasa semakan, diperintahkan agar, antara lain: (i) sabitan dan hukuman atas tertuduh oleh Mahkamah Majistret diakaskan; (ii) perintah lucuthak rokok-rokok diakaskan; (iii) kes tertuduh dibicarakan semula di hadapan Majistret yang lain; (iv) tertuduh dibenarkan jaminan sebanyak RM6,000 (bercagar) dengan seorang penjamin. (perenggan 32)

Kes-kes yang dirujuk:

Cheah Wai Kong v. PP & Another Appeal [2014] 8 CLJ 921 HC ***(dirujuk)***
Eng Song Hai v. PP [1953] CLJU 23; [1953] 1 LNS 23 HC ***(dirujuk)***
Lee Weng Sang v. PP [1975] CLJU 84; [1975] 1 LNS 84 HC ***(dirujuk)***
Lee Weng Tuck & Anor v. PP [1989] 2 CLJ 120; [1989] 1 CLJ (Rep) 75 SC ***(dirujuk)***
Liaw Kwai Wah & Anor v. PP [1987] 1 CLJ 35; [1987] CLJ (Rep) 163 SC ***(dirujuk)***
Nor Asmayati Mat Hassan v. PP [2021] CLJU 946; [2021] 1 LNS 946 HC ***(dirujuk)***
PP v. Abdul Aziz [1978] CLJU 148; [1978] 1 LNS 148 HC ***(dirujuk)***
PP v. Kadirawelu Yogeshwaran [2023] MLJU 2642 ***(dirujuk)***
Sim Tiew Bee v. PP [1973] CLJU 138; [1973] 1 LNS 138 FC ***(dirujuk)***
Shaiful Azmi Sabri v. PP [2020] 10 CLJ 445 CA ***(dirujuk)***
Tan Lay Chen v. PP [2000] 4 CLJ 492 HC ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Criminal Procedure Code, ss. 323(1), 379, 399
Customs Act 1967, ss. 135(1)(a), (e), (v)(aa)
Customs Regulations 2019, reg. 51(b)
Firearms (Increased Penalties) Act 1971, s. 8

Bagi pihak responden - Fazaly Ali; The Law Chambers of Fazaly Ali
Bagi pihak pendakwaan - Nabella Najjiha Najmuddin; TPR

Dilaporkan oleh Syamim Ariffin

PENGHAKIMAN

Abu Bakar Katar H:

Pengenalan

[1] Mogan a/l Supramaniam (tertuduh) dituduh di Mahkamah Majistret (Jenayah 2), Johor Bahru, Johor Darul Takzim atas pertuduhan secara sedar mengangkut barang-barang tidak berkastam iaitu "83 Master case x 50 karton x 10 paket x 20 batang rokok putih jenama Double Happiness" iaitu satu kesalahan di bawah s. 135(1)(e) Akta Kastam 1967 (Akta itu) dan boleh dihukum di bawah s. 135(1)(v)(aa) Akta itu.

[2] Pada 19 September 2023, tertuduh telah mengaku bersalah di hadapan Puan Majistret, Mahkamah Majistret (Jenayah 2), Johor Bahru, Johor Darul Takzim (Puan Majistret itu). Puan Majistret itu telah merekodkan tertuduh bersalah dan disabitkan atas pertuduhan.

[3] Puan Majistret itu menjatuhi hukuman penjara enam bulan mulai tarikh tangkap ke atas tertuduh. Ekshibit P7 dilucut hak kepada kastam.

[4] Tertuduh melalui peguamnya iaitu Tetuan The Law Chambers of Fazaly Ali mengutus surat ke mahkamah ini untuk tujuan semakan dibuat bawah s. 323(1) Kanun Tatacara Jenayah (KTJ).

Latar Belakang Fakta Kes

[5] Secara ringkasnya, fakta kes pendakwaan seperti berikut: Pada 6 September 2023 jam lebih kurang 1600 HRS, Puan Helldah binti Sintom, pegawai kastam Cawangan Penguatkuasaan, Johor Bahru (pengadu) bersama dua orang pegawai kastam yang lainnya dengan menaiki kenderaan jabatan telah membuat pemeriksaan di Cawangan Eksport, Bangunan Sultan Iskandar, Johor Bahru.

[6] Pengadu telah menahan seorang lelaki warganegara Malaysia (tertuduh) bersama sebuah lori nombor pendaftaran: JPL 3161 yang dipercayai membawa rokok tidak berkastam. Hasil pemeriksaan yang dilakukan oleh pengadu, lori yang dipandu tertuduh membawa rokok yang tidak berkastam yang diselit dengan barangan lain yang akan dieksport ke Singapura.

[7] Pengadu kemudiannya telah mengeluarkan notis penyitaan. Kesemua barang kes dan tertuduh dibawa balik ke Pejabat Penguatkuasaan Kastam, Johor Bahru untuk tindakan selanjutnya. Kemudiannya, pengadu telah membuat laporan polis berkaitan rampasan barang kes dan tangkapan ke atas tertuduh sebagaimana Bangunan Sultan Iskandar Report No: 003672/23.

A **Merit Permohonan Semakan Jenayah**

[8] Sebelum mahkamah ini menyentuh merit semakan ini, eloklah diperturunkan peruntukan s. 323(1) KTJ yang memperuntukkan seperti berikut:

B s. 323(1) A Judge may call for and examine the record of any proceeding before any subordinate Criminal Court for the purpose of satisfying himself as to the correctness, legality or propriety of any finding, sentence or order recorded or passed, and as to the regularity of any proceedings of that subordinate Court.

C **[9]** Mahkamah ini sedar tujuan kuasa semakan ini ada dirungkai dalam kes tersohor *Liaw Kwai Wah & Anor v. Public Prosecutor* [1987] CLJ (Rep) 163; [1987] 1 CLJ 35; [1987] 2 MLJ 69, di mana YAA Abdul Hamid KHN (pada ketika itu) menyatakan seperti berikut:

D We would observe that the power of revision is to be exercised in accordance with the law for the time being in force relating to criminal procedure. In the present case that law is the Criminal Procedure Code. We would also observe that the object of the revisionary powers provided for in the Code is: ... to confer upon criminal courts a kind of paternal or supervisory jurisdiction, in order to correct miscarriage of justice arising from misconception of law, irregularity of procedure, neglect of proper E precautions or apparent harshness of treatment, which has resulted on the one hand in some injury to the due maintenance of law and order, or on the other hand, in some undeserved hardship to individuals.

[10] Berbekalkan prinsip undang-undang yang digariskan dalam kes *Liaw Kwai Wah & Anor* (*supra*), mahkamah ini akan meneliti rekod prosiding sama F ada terdapat sebarang kecacatan atau ketidakaturan yang memerlukan mahkamah ini menggunakan kuasa semakannya.

[11] Timbalan Pendakwa Raya (TPR) yang terpelajar telah menghujahkan Puan Majistret itu bertindak secara betulnya apabila menerima pengakuan bersalah tertuduh. Memandangkan tertuduh mengaku bersalah tiada G keperluan pihak pendakwaan mengemukakan laporan kimia berkaitan rokok yang dirampas oleh pihak kastam. Mahkamah ini dirujuk kes-kes *Eng Song Hai v. PP* [1953] CLJU 23; [1953] 1 LNS 23; [1954] 20 MLJ 38 dan *Tan Lay Chen v. PP* [2000] 4 CLJ 492; [2001] 1 MLJ 135 bagi menyokong penegasan TPR yang terpelajar iaitu untuk kes tertuduh mengaku bersalah H tiada keperluan untuk mengemukakan keterangan termasuk laporan kimia.

[12] TPR turut merujuk Peraturan 51, Peraturan-Peraturan Kastam 2019 yang memperuntukkan:

Anggapan mengenai barang yang terkandung dalam peti, dsb.

I 51. Bagi maksud membayar duti kastam, tiap-tiap peti, tong bekas atau bungkusan yang mengandungi barang berduti hendaklah, melainkan jika dibuktikan sebaliknya, disifatkan -

(b) sebagai mengandungi bahan atau kandungan sebagaimana yang dinyatakan pada label peti, tong, bekas atau bungkusan itu; atau
…

[13] TPR yang terpelajar membawa perhatian mahkamah ini kepada gambar rokok (P4(5) dan (12)) menunjukkan "Filter Tipped Cigarettes". Dihujahkan barang kes rokok (P7) yang mempunyai label pada paket jelas merujuk kepada rokok. TPR yang terpelajar turut menghujahkan kes *Pendakwa Raya v. Kadirawelu a/l Yogeshwaran* [2023] MLJU 2642 perlu dibezakan dengan kes semasa. Kes *Kadirawelu a/l Yogeshwaran* (*supra*) melibatkan kesalahan di bawah Akta Eksais 1976. Sebaliknya, dalam kes semasa melibatkan kesalahan di bawah Akta itu. Sehubungan itu, peraturan 51(b) Peraturan-Peraturan itu tidak terpakai.

[14] TPR yang terpelajar merujuk peraturan 51(b) Peraturan-Peraturan dan menghujahkan label pada kotak rokok jelas ia merujuk kepada rokok. Tiada keperluan untuk menghantar barang kes iaitu P7 untuk dianalisis bagi mendapatkan laporan kimia.

[15] Peguam tertuduh yang terpelajar menghujahkan walaupun tertuduh mengaku bersalah atas kesalahan di bawah s. 135(1)(a) Akta itu, laporan kimia diperlukan bagi menentukan barang kes yang dibawa oleh tertuduh merupakan "barangan larangan rokok yang mengandungi tembakau bagi maksud hukuman di bawah s. 135(1)(v)(aa) Akta itu. Selanjutnya, dihujahkan walaupun terdapat peraturan 51, peraturan-peraturan itu ianya tidak memadai hanya bergantung kepada label pada kotak rokok bagi membuktikan ia rokok mengandungi tembakau.

[16] Sebelum mahkamah ini menyentuh isu-isu yang dibangkitkan oleh TPR yang terpelajar, eloklah disentuh pertuduhan yang dirangka oleh pendakwaan. Mahkamah ini telah meneliti dan menghalusi pertuduhan yang dikemukakan oleh pendakwaan, pertuduhan terhadap tertuduh cacat kerana kekaburan dan tidak jelas. Pertuduhan merangkumkan "Barangan Tidak Bayar Kastam" dan "Barangan Larangan Import" dalam satu pertuduhan. Mahkamah ini berpendapat pertuduhan sebegini mengelirukan tertuduh semasa mengaku bersalah di hadapan Puan Majistret itu.

[17] Mahkamah ini merujuk kes *Cheah Wai Kong v. PP & Another Appeal* [2014] 8 CLJ 921 ada menyentuh isu pertuduhan yang cacat seperti berikut:

> [15] It suffices to say that the charge with which the accused stands charged is bad for ambiguity and lack of clarity. Whereas the first part of the charge speaks of knowingly being in possession of uncustomed goods, the charge goes on to say that the goods were prohibited goods, in that they constitute goods which may not be imported except under an import license as provided in Item 5 of the Second Schedule of the Customs (Prohibition of Imports) Order 2008 [PU(A) 86/2008].

[18] Mahkamah ini bersetuju dengan pengamatan YA Amelia Tee dalam kes yang sama berkaitan pentingnya semasa merangka pertuduhan. YA menzahirkan pandangannya seperti berikut:

> [22] At this juncture, the court will not hesitate in expressing a general stricture to all prosecuting officers and law enforcement agencies of the need to take extreme care and to be quite meticulous in the drafting and framing of charges. Criminal charges in the criminal courts, as are pleadings in the civil courts, form the very basis or framework of their cases. **A charge which is not properly framed such that no offence is made out, or is ambiguous, may well lead to disastrous results.**
>
> (penekanan ditambah)

[19] Berbalik kepada isu-isu yang dibangkitkan oleh TPR yang terpelajar, mahkamah ini mengunakan alasan-alasan yang sama sebagaimana yang telah diputuskan dalam Permohonan Semakan Jenayah No: JA-43-52-10-2023.

[20] Sebelum mahkamah ini menyentuh isu ini dengan lebih lanjut, eloklah dirujuk kes-kes duluan yang memberikan panduan kepentingan fakta kes. Sebelum mahkamah ini menyentuh isu fakta kes, eloklah dirujuk kepentingan pihak pendakwaan mengemukakan fakta kes yang menunjukkan kesalahan ada diingatkan oleh Mahkamah Agung (pada ketika itu) dalam kes *Lee Weng Tuck & Anor v. PP* [1989] 2 CLJ 120; [1989] 1 CLJ (Rep) 75; [1989] 2 MLJ 143 yang menyatakan seperti berikut:

> ... As regards the third safeguard, it is an established practice that on a plea of guilty, the prosecuting officer would supply to the court the statement of facts constituting the offence with which the accused is charged. The statement is then read out and explained to the accused. Unless the accused admits the facts without qualification, the practice is to treat the plea as a plea of not guilty. This safeguard is of the utmost importance in serious cases. In capital cases, we suggest that the statement of facts supplied to the court should first be read by the judge himself to enable him to decide whether the facts alleged amount to an offence as contained in the charge. It is only when he is so satisfied, that the statement will be read out to the accused. If the accused admits the statement with qualification or if his admission is not clear or doubtful, then the court should proceed with the trial.

[21] Mahkamah ini turut merujuk kes *PP v. Abdul Aziz* [1978] CLJU 148; [1978] 1 LNS 148; [1978] 1 MLRH 168 YA Syed Agil Barakbah H ada menekankan tujuan sesuatu fakta kes sebagaimana berikut:

> ... The aim of the Court is to record the facts alleged by the prosecuting officer and admitted by the accused in order to satisfy itself that they constitute the offence charged.

[22] Berbekalkan prinsip yang digariskan dalam kes *Lee Weng Tuck & Anor* (*supra*) dan *Abdul Aziz* (*supra*), mahkamah ini meneliti kembali fakta kes yang dikemukakan oleh pendakwaan semasa tertuduh mengaku bersalah.

Tertuduh ada mengakui eksh. (P7) (kotak-kotak rokok). Mahkamah ini berpendapat bagi hukuman s. 135(1)(v)(aa) Akta itu pendakwaan perlu menunjukkan kotak rokok mengandungi tembakau.

[23] Mahkamah ini berpendapat pendakwaan tidak boleh bergantung semata-mata kepada tertuduh yang mengakui barang kes (P7). Tanpa laporan kimia tidak dapat diketahui sama ada P7 merupakan rokok yang mengandungi tembakau. Mahkamah ini berpeluang merujuk fakta kes yang dikemukakan oleh pendakwaaan (P1). Fakta kes sekadar menyatakan:

> ... Kesemua rokok yang dijumpai dipercayai tidak berkastam yang dianggarkan bernilai RM166,000.00 dengan cukai yang terlibat di anggarkan sebanyak RM166,000.00. Ketua serbuan mengarahkan pasukan untuk menahan OKT dan menyita ke semua rokok tersebut. Satu notis sitaan telah dikeluarkan dan diserahkan kepada OKT.

[24] Pendakwaan tidak boleh mengambil mudah semata-mata tertuduh mengakui P7 ialah rokok. Fakta kes tidak menyatakan "rokok yang mengandungi tembakau" bagi maksud hukuman di bawah s. 135(1)(v)(aa) Akta itu.

[25] Mahkamah ini merujuk kes *Lee Weng Sang v. PP* [1975] CLJU 84; [1975] 1 LNS 84; [1976] 1 MLJ 82 ada menyentuh fakta kes tidak menunjukkan eksh. P4 hal perkara bagi kesalahan s. 8 Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 (Akta 1971) berada dalam "serviceable condition". Walaupun tertuduh mengakui barang kes tanpa keterangan balistik ia tidak mencukupi bagi kesalahan di bawah s. 8 Akta 1971. YA Hashim Yeop A Sani H (pada ketika itu) berpendapat:

> Therefore for an offence to be created under s. 8 of that Act it must be shown that the firearm concerned is capable of discharging any shot, bullet or other missile by means of an explosive charge which simply means that the firearm is in a serviceable condition. The fact that an accused pleads guilty to a charge under s. 8 of that Act does not, in my view, absolve the prosecution from showing that the firearm concerned is in a serviceable condition. It may be sufficient to have a bare statement to that effect in the brief facts of the case following the plea of guilty but it is most desirable that this bare statement can be supported by a report of an expert who has tested the firearm in question. It may of course not be necessary, where an accused pleads guilty, to also tender this report.

[26] Berbalik kepada kes semakan semasa, mahkamah ini berpendapat jika ia melibatkan kesalahan mencuri bawah s. 379 Kanun itu, jika tertuduh mengakui barang kes ia memadai. Berbeza dengan kesalahan s. 135(1)(e) Akta itu dan hukuman s. 135(1)(v)(aa) Akta itu. Laporan kimia amat penting bagi mengesahkan rokok mengandungi tembakau. Tanpa laporan kimia pendakwaan hanya bergantung kepada pengakuan tertuduh dan ia tidak melepasi tugas undang-undang.

[27] Mahkamah ini berpendapat peraturan 51(b) Peraturan-Peraturan itu yang dirujuk oleh TPR yang terpelajar ia suatu anggapan undang-undang hanya terpakai bagi maksud "membayar duti kastam". Peraturan 51 peraturan-peraturan itu tidak terpakai bagi maksud pendakwaan bagi kesalahan di bawah Akta itu khasnya s.135(1)(e) Akta itu dan hukuman s. 135(1)(v)(aa) Akta itu. Sehubungan itu, mahkamah ini berpendapat label yang tercacat di kotak rokok tidak boleh menggantikan laporan kimia bagi mengesahkan rokok mengandungi tembakau. Mahkamah ini berpendapat label yang tertera atas rokok ianya terjumlah kepada "hearsay" tanpa laporan kimia. Mahkamah ini merujuk kes *Sim Tiew Bee v. PP* [1973] CLJU 138; [1973] 1 LNS 138 di mana YAA Ismail Khan CJ (Borneo) ada memutuskan catatan "Sim Tiew Bee, Sibu" yang terdapat atas guni yang mengandungi pakaian sebagai "hearsay". YAA dalam penghakimannya menyatakan:

> The last question is whether the words "Sim Tiew Bee, Sibu" on the gunny sacks (Exh. P6(1-3) are admissible as evidence of the name of the consignee of the ten cases without calling the makers thereof. In the case of *Patel v. Controller of Customs* [1965] 3 All ER 593 at p. 597 (1966) AC 356 the appellant was convicted of making a false declaration on a custom import entry in respect of five imported bags of coriander seed. Instead of declaring the origin of the seed to be Morocco, he declared the origin of the seed to be India, contrary to s. 116 of the Fiji Customs Ordinance. He was convicted. On appeal to the Privy Council, Lord Hodson said:
>
> ... The only evidence purporting to show that this entry was false is the legend 'produce of Morocco' written on the bags. Their Lordships are asked by the respondent to say that the inference can be drawn that the goods contained in the bags were produced in Morocco. This they are unable to do. From an evidentiary point of view the words are hearsay and cannot assist the prosecution. This matter need not be elaborated in view of the decision of the House of Lords in *Myers v. Director of Public Prosecutions* [1964] 2 All ER 881 given after the Fiji Courts had considered the case. The decision of the House however makes clear beyond doubt that the list of exceptions to the hearsay rule cannot be extended judicially to include such things as labels or markings ... Nothing here is know of when and by whom the markings on the bags were affixed and no evidence was called to prove any fact which tended to show that the goods in question in fact came from Morocco ...
>
> These words "To Sim Tiew Bee" are labels or markings on the Exh. P6 (1-3) and by themselves are not evidence that the appellant was the consignee of the goods.

[28] Berbalik kepada kes semasa, mahkamah ini mengguna pakai prinsip yang diputuskan dalam kes *Sim Tiew Bee* (*supra*), label yang tertera atas rokok termasuk dalam "hearsay" dan tidak boleh digunakan bagi maksud rokok yang mengandungi tembakau. Mahkamah ini berpendapat peraturan 51 tidak boleh mengatasi keperluan Akta Keterangan 1950 khasnya berkaitan label yang menjadi sandaran TPR yang terpelajar dan bertekad tiada keperluan laporan kimia.

[29] Mahkamah ini dengan hormatnya berpendapat kedua-dua kes yang dirujuk oleh TPR yang terpelajar iaitu kes *Eng Song Hai* (*supra*) dan *Tan Lay Chen* (*supra*) merupakan keputusan Mahkamah Tinggi, Melaka dan Kuala Lumpur iaitu "concurrent jurisdiction". Keputusan Mahkamah Tinggi yang dirujuk tidak mengikat mahkamah ini untuk mengikutinya. Mahkamah ini merujuk kes Mahkamah Rayuan iaitu *Shaiful Azmi Sabri v. PP* [2020] 10 CLJ 445 di mana walaupun tertuduh mengaku bersalah atas pertuduhan menanam pokok ganja iaitu kesalahan di bawah s. 6B(1) Akta Dadah Berbahaya 1952, keperluan laporan kimia ditekankan iaitu pematuhan s. 399 KTJ.

[30] Mahkamah ini merujuk kes *Nor Asmayati Mat Hassan v. PP* [2021] CLJU 946; [2021] 1 LNS 946 ada menyentuh kepentingan laporan kimia walaupun tertuduh mengakui barang kes dadah. Laporan kimia gagal diserahkan kepada tertuduh bagi mematuhi keperluan s. 399 KTJ. Sehubungan itu elemen dadah berbahaya atau racun gagal dibuktikan semasa tertuduh mengaku bersalah.

[31] Berdasarkan alasan-alasan di atas, mahkamah ini berpendapat Puan Majistret itu terkhilaf apabila menerima pengakuan bersalah tertuduh sebaik fakta kes tidak mendedahkan kesalahan. Puan Majistret itu seharusnya menolak pengakuan bersalah tertuduh dan menetapkan kes untuk dibicarakan.

Kesimpulan

[32] Mahkamah ini mengunakan kuasa semakan yang ada:

(i) mengakskan sabitan dan hukuman ke atas tertuduh;

(ii) perintah lucuthak barang kes lori turut diakaskan;

(iii) mahkamah ini memerintahkan kes tertuduh dibicarakan semula di hadapan Majistret yang lainnya;

(iv) tertuduh dibenarkan jaminan RM6,000 (bercagar) dan satu penjamin;

(v) tertuduh diarahkan hadir di Mahkamah Majistret, Johor Bahru pada 7 Januari 2014 jam 10 pagi untuk sebutan kes; dan

(vi) memandangkan sabitan diakaskan. Rayuan Jenayah No: JA-41H-11 -10-2023 menjadi akademik dan dibatalkan.